

přátelé přírody

6 - 7 | 2012 | bulletin asociace Přátelé přírody ČR | www.pratele-prirody.cz | zdarma

Rád by změnil myšlení lidí

Vzpomínka na Summit Země

Večerní ticho znělo Prahou

Obnovitelné zdroje loni pokryly přes deset procent spotřeby

Největší podíl na výrobě energie z obnovitelných zdrojů energie měla elektřina z fotovoltaických elektráren.

Elektřina z obnovitelných zdrojů v loňském roce pokryla 10,55 procenta tuzemské spotřeby. Největší podíl na výrobě měla elektřina z fotovoltaických elektráren. Za posledních sedm let vzrostla výroba z obnovitelných zdrojů více než dvojnásobně, v roce 2004 tvořila 3,8 procenta domácí spotřeby. Vyplývá to ze zprávy Energetického regulačního úřadu.

Před sedmi lety tvořily většinu výroby z obnovitelných zdrojů vodní elektrárny. Od té doby se však jejich produkce příliš nezvýšila, pohybuje se kolem 2000 gigawatthodin.

Fotovoltaika v roce 2004 vyrobila jen 100 megawatthodin elektřiny, loni to ale bylo již téměř 2200 GWh. Větrné elektrárny v loňském roce vyrobily 590 GWh elektřiny, v roce 2004 to bylo jen necelých 10 GWh. V posledních letech rostla také výroba energie z biomasy, loni tvořila 1682 GWh.

Největší boom v minulých letech provázal solární elektrárny, které měly velmi výhodnou finanční podporu. V 2010 tak prudce vzrostl jejich instalovaný výkon na téměř 2000 MW, což je skoro desetina celkového instalovaného výkonu v Česku. S tím souviselo také zdražení elektřiny a vláda proto zavedla opatření, která rozvoj fotovoltaiky omezila.

Česká republika se v rámci EU zavázala, že do roku 2020 z obnovitelných zdrojů pokryje 13,5 procenta spotřeby elektřiny. Energetický regulační úřad (ERÚ) ale předpokládá, že ČR tohoto cíle dosáhne již v příštím roce. Od

roku 2014 chce ERÚ zastavit finanční podporu novým obnovitelným zdrojům. Podle šéfky ERÚ Aleny Vitáskové se obnovitelné zdroje staly pro občany příliš nákladné. ekolist.cz

SETKÁNÍ PŘÁTEL PŘÍRODY ČR
se uskuteční 7. – 9. září 2012 v Krnově.
Podrobnosti už jsou na cestě k vedoucím našich členských organizací!

Vzpomínky na Summit Země v Riu

V brazilské metropoli byla v roce 1992 dojednána záchrana planety

Před 20 lety se setkala v Riu de Janeiro 178 států, aby zachránily svět. Konference OSN o životním prostředí a rozvoji, takzvaný Summit Země, se připravoval několik předěšlých let. Panely expertů se zprávami ze 120 zemí se pod taktovkou Spojených národů usnesly na přípravě „Agendy 21“, uceleného vodítka pro politická opatření ve světě se stále zřetelnějšími ekologickými hranicemi. Na konferenci trvající od 3. do 14. června 1992 se účastnilo 10 tisíc delegátů.

Předcházela jí práce komise OSN „Naše společná budoucnost“ (Our Common Future) vedené bývalou premiérkou Norska Gro Harlem Brundtlandovou. Svoji zprávu zveřejnila v roce 1987 a poprvé v ní definovala pojem *trvalá udržitelnost*: „Trvale udržitelný rozvoj je takový rozvoj, který uspokojuje současné potřeby, aniž by vystavoval budoucí generace risku, že uspokojování jejich potřeb už nebude možné.“

Na pořadu jednání v Riu nebyla jen problematika životního prostředí, ale také otázky rozvoje tehdy ještě takzvaného Třetího světa. Rio mělo nastavit mantinely pro trvale udržitelný rozvoj celé planety. Výsledkem bylo přijetí šesti dokumentů: Deklarace o životním prostředí a rozvoji, Rámcová úmluva OSN o klimatických změnách, Úmluva OSN o biologické rozmanitosti, Zásady ochrany lesů, Agenda 21 a Úmluva OSN o boji proti rozšiřování pouští. Konvence o biodiverzitě a klimatu byly přijaty jako závazky mezinárodního práva.

Teprve od roku 1992 se oficiálně mluví o problémech klimatu

Deklarace z Rio de Janeira zakotvila zásady, kterými se mají státy a jejich občané v oblasti životního prostředí a rozvoje řídit. Agenda 21 obsahuje návod na větší důraz na trvalou udrži-

telnost pro život i hospodaření - společně se zapojením občanské společnosti na všech úrovních včetně místní. Konvence o ochraně klimatu uložila všem smluvním státům stabilizovat koncentraci skleníkových plynů v atmosféře, které jsou způsobeny lidskou činností tak, aby se zamezilo nebezpečnému poškození klimatu.

O deset let později se konal další a ještě větší světový summit. V jihoafrickém Johannesburgu se měla uskutečnit prověrka plnění cílů z Ria. Sjelo se 65 tisíc delegátů a několik

s mezinárodněprávními následky se setkává každé dva roky, naposled v roce 2010 v Nagoji. V této oblasti se podařilo dosáhnout pokroku, i když

Foto | Living Off Grid / Flickr
prosazování dojednaných opatření v jednotlivých státech příliš nepostupuje. Každopádně je jedním z dosažených cílů nagojské konference omezení „biopirátství“.

V letošním roce nás čeká „Rio+20“. Valné shromáždění OSN pozvalo zástupce států a vlád opět do brazilské metropole, kde se v červnu budou věnovat třem tematickým oblas-

tisíc novinářů. Byl to ale hubený úspěch, hlavně nevládní organizace byly zklamané a kritizovaly, že se spousta problémových oblastí spíše zhoršila: chudoba, nárůst populace, biologická rozmanitost, hlad a podvýživa, oteplování atmosféry, konzumní styl života v bohatých zemích, odpady a jedovaté látky, přístup k pitné vodě, úbytek lesů.

Následující mezinárodní konference tomu ještě přidaly. V živé paměti je Klimatický summit v Kjótu (1997), v Kodani (2009) a Durbanu (2011). Obě posledně jmenované naprosto zkrachovaly, pokud na nich měly být dosaženy jakékoli závazné závěry. Konference o biodiverzitě

tem: rozvoj „zeleného hospodářství“, boji proti chudobě a zakotvení cílů trvale udržitelného rozvoje do národních politik členských států. Přitom o silách podobných masových akcí zachránit svět panují pochybnosti. Jedna věc je ale správná: Národy světa se musí ujednotit, jak lze udržet přirozené hranice na našem globusu, což jde pouze za stálého společného dialogu. Proto i sobě přejme, aby Rio+20 bylo úspěšné.

□ Eckart Kuhlwein

Článek vyšel v časopise německých Přátel přírody NaturfreundIn, 1-2012.

Náš rozhovor...

Honza Zoňa:

Na světě se mi líbí, jinak bych tu nebyl!

Původně strojař - konstruktér z Vysočiny se pak věnoval elektřině a elektronice a nakonec silniční dopravě, což ho živí dosud. A jako protiváhu k těm technickým disciplínám zdědil lásku k přírodě.

Pro Přátele přírody tě objevil náš olomoucký klub Malá liška, kterému ses nabídl s besedou o tvém horolezení v Argentině. Co tě k nabídce vedlo?

Jednak to, že mám k Olomouci určitý vztah jak pracovní, tak osobní a jednak tu mám přátele. A když už jsem strávil několik víkendů stříháním filmu, tak by bylo škoda se nepodělit o zážitky.

Když už jsme zmínili horolezeckou expedici do argentinských And, děláš takové věci často? A kde jsi všude byl?

Ne, často určitě ne. V podstatě mě k expedicím přivedla moje partnerka Andrea, která toho zcestovala rozhodně víc. Ale když to jde, tak cestuji rád. Jenom se kromě cestování také musím nějak živit. Takže větší dovolená nebo expedice tak jednou za dva roky. V Evropě mám rád třeba Francii a mohu ji všem doporučit, tedy kromě pobřeží u Středozemního moře, kde je spousta lidí a jinak celkem nic. Mám hrozně rád hory a lesy, takže samozřejmě i Alpy a Karpaty. Slovensko nepočítám jako cizinu, ale třeba Ukrajina nebo Rumunsko jsou fantastické krajiny a přitom je to na dosah ruky. Můžeme si příště udělat promítání od-

tamtud.

Jinak co se týká velehor, tak Andy byly moje druhé, po Himalájích. Ale Himaláje byly vlastně spíše treková záležitost, i když jsem si je vytrpěl víc. Tam jsme absolvovali cestu z Lukly, což je nástupní místo pro cestu na Everest, směrem k Gokio Ri, pak pře Cho-La, sedlo ve výšce přes 5 300 metrů do údolí, kterým se chodí do základního tábora pod Everestem. Tam jsme si „vyběhli“ na Kalapatar něco přes 5 500 metrů nad mořem. Argentina byla jiná. Tam jsme jeli s cílem zdolat Cerro Mercedario jižní stěnou, to znamená prostě horolezecký výstup se vším všudy. Nakonec místní podmínky byly takové, že to

prostě z jihu nešlo. Vzhledem k rozměrům hor se nedá někam přesouvat, takže jsme zvolili náhradní vrchol a po aklimatizačním výstupu na Cerro Negro jsme se s Andreou vypravili na Ramadu. Po pěti dnech výstupu jsme zdolali vrcholek ve výšce 6 375 metrů. Je to krásné, ale náročné.

Na webu jsem tě našel jako ředitele mistrovství republiky záchranných psů. K tomu ses dostal jak?

Hledáš dobře. Jsem členem záchranné brigády kynologů a jejím jednatelem, a protože momentálně nemám psa, tak prý mám dost času dělat ředitele mistrovství republiky.

Tak tohle všechno tě baví. Člověk ale někde na to musí brát peníze. Co tě teda živí?

Momentálně mě živí víc věcí. Mám svoji společnost v Olomouci a snažíme se zlepšovat fungování silniční dopravy. Od projekčních prací až po technologické dodávky pro řízení a bezpečnost dopravy včetně informačních systémů. Taky se snažím dělat osvětu v oblasti bezpečnosti dopravy, její optimalizace, různé přednášky, školení. Druhou oblastí je vše co točí kolem silnoproudých i slaboproudých instalací ať už v budovách nebo venku. No a jako práci a koníčka zároveň mám cyklistiku, takže například dovážíme speciální outdoorové BikeGPS, protože

to svého času na trhu chybělo.

Jak se ti líbí na současném světě?

Mně se tu líbí, jinak bych tu nebyl! Teda ne, že by nebylo co změnit. Například posun hodnot v naší společnosti směrem ke konzumu nesu dost těžce a spatřuji v tom akutní nebezpečí likvidace původní kultury kdekoli na světě. A nedívám se, že tomu někde brání... Mně osobně třeba vadí, co se nám v obchodech nabízí, jakože k jídlu. Takže si doma pečeme vlastní chléb (ne z prášku), a když mi kamarád doveze mléko, tak máme i přírodní tvaroh, sýr, jogurt. Ale jinak je tu fajn. Pořád je na světě dost míst kam se dá před vlastní zkázou utéct.

Myslíš si, že v současnosti mají místo hnutí jako Přátelé přírody, které se věnuje zlepšování vztahů lidí k přírodě i lidí k sobě navzájem?

Na to jsem asi už odpověděl před chvílí. Lidská společnost to má v názvu společnost. Tedy ne každý za sebe. Sám člověk nepřežije a bez přírody nebo země, jak to budeme nazývat, taky ne. Když si uvědomíš, na jak malém prostoru země vlastně lidstvo existuje, vlastně jen na povrchu tenké slupky, jak omezené jsou podmínky pro náš život - složení atmosféry, teplota a tak dále, tak bychom se k zemi asi měli chovat tak, abychom se sami nezahubili.

Jak ti říkali doma, když jsi byl malý, jak ve škole a jak kamarádi?

Tak to bude těžké. Babička mi říkala Jeníčku, protože táta i děda byli taky Honzové, tak aby se to odlišilo. Doma, jestli si dobře pamatují, tak Honzo, ve škole učitelky mně říkali příjmením, protože jsme byli ve třídě Honzové dva. To mně strašně vadilo, protože se to pak přenášelo i mezi spolužáky. S odstupem vidím, že alespoň každý věděl, o kom se mluví. Pak se někdy v pubertě pořádal fotbalový recesistický zápas hvězd a já pískal pod pseudonymem a tam vzniklo to přizvisko John, byť je to jen překlad jména. A to se se mnou táhne.

Co nebo kdo tě v životě nejvíc ovlivnilo v tom, jaký jsi?

Co je u nás nového...

Den Země oslavili čištěním řeky

Jaro na Vysočinu přichází tradičně pomalu a tudíž i relativně pozdě. Není tedy divu, že u nás teprve duben je tím měsícem, kdy se dá v přírodě opravdu něco dělat.

A tak, jako každoročně, jsme i letos u příležitosti Dne Země vyrazili s dětmi trochu pouklízet kolem naší táborové základny, vyčistit studánku i kus povodí říčky Fryšávky v našem údolí, v samém srdci CHKO Žďárské vrchy. Po dobře odvedené práci jsme si s dětmi zahráli různé hry, poseděli u ohně, opekli špekáčky a nakonec zdravě unavení, ale spokojení se vrátili domů.

Navzdory rodičovské výchově mě nejvíce ovlivnili moji rodiče, takže odstupem zjišťuji, že ať se jim to líbí nebo nelíbí, jsem jako oni. S drobnými odchylkami.

Kdybys mohl na světě něco změnit, co by to bylo a proč?

Nemáš jednodušší otázku? Ale už jsme to otevřeli. Celá společnost a ekonomika je postavena na předpokladu neustálého růstu. Já bych zatáhl za brzdu. Když totiž vidíš lidi, co v porovnání s námi nemají nic, ale jsou mnohem šťastnější a přitom si uvědomují, že to co jim umožňuje žít, je právě ta naše Země, začneš nad tím přemýšlet a zjistíš, že máme úplně převrácený žebříček hodnot. Ale to není v mých silách, to se asi nedá zastavit. Takže bych rád změnil myšlení lidí.

Co ti v poslední době udělalo radost?

No třeba to, že si můžeme takhle povídat. Vyknul mi chleba. Konečně

sprchlo a teď svítí sluníčko. Vždyť je to skvělý, ne?!

A co vzkážeš Přátelům přírody?

Až si všichni uvědomí, že ten život na zemi je vlastně takový malý zázrak, a že tady momentálně žijeme na dluh a až se to změní... Vlastně to měl být vzkaz. Tak ať zůstanete stejní, a ať je vás víc! A díky za tu možnost být chvíli mezi vámi.

Kam se chystáš příště?

No chtěl bych do Ruska, ale nevím kam. Ono je moc velké...

□ Hynek Pečinka

Hradci Králové a nakonec i do ZOO ve Dvoře Králové.

□ Marie Mertlíková, KPP Javory, Nové Město na Moravě

Vystopovat svou oběť a sám přežít aneb 7. ročník Mafie

Opět se Prahou nesly výstřely, které nikdo neslyšel a na které nikdo nezemřel. S výjimkou těch, co měli dost živou představitivost a stali se v rámci netradiční, ale již pravidelné městské hry, jedním z mnoha mafiánů, jejichž úkolem je vystopovat svou oběť a sám přežít.

Letošní ročník byl pro Mafii v Praze rokem změn. Ačkoli se na její tvorbě

podílí nemalý počet lidí, vždy stojí v čele jeden Capo di tutti capi a tato pozice se poprvé přesunula.

Dlouholetého veterána mafiánských operací, Dona Andrease, tak nahradila sličná Lady Julietta. Don sám se stáhl do pozadí, odkud dál dohlíží, jak si mladí vedou. Došlo také na přezbrojení - mafiánský web se po letech útrap konečně dočkal kompletního předělá-

ní, aby ulehčil život jak hráčům, tak organizátorům. Změnilo se poprvé i místo posledního setkání po skončení hry a padl i rekord v počtu mafiánů ulovených jedním hráčem.

Naopak spousta věcí se nezměnila. Stejná byly samotná pravidla hry, lovy a útoky i živá konverzace na mafiánském fóru, úvodní sraz před začátkem (letos s černým divadlem), jakož i zavedené přídavky ke hře, jako jsou placky, trička a nálepky s tváří každoročně vybírané nejpůvabnější mafiánky. Po celou hru probíhaly i tzv. záhrobní srazy, tedy setkání méně šťastných mafiánů, jejichž počty se pocho-pitelně průběžně utěšeně zvyšovaly.

Už teď je jasné že příští jaro se opět něco semele a chcete-li být u toho, nebo jste jen zvědaví, neexistuje lepší místo než <http://mafie.podsveti.cz>

Organizátorem akce je Duha Gymnasion klub, součást českých mladých přátel přírody.

□ Marcus Camaro, Duha Gymnasion klub, Praha

Do Slezských kořenů se zapojili i Přátelé přírody

Společenství Severských pánů se jmenuje jeden ze dvou klubů Přátel přírody, které působí ve městě Krnov na severovýchodě Česka. Seveřané se pravidelně zapojují do kulturních událostí, kterými město žije. Teď naposled to byly Slezské kořeny, tradiční akce partnerských měst Krnova a polských Hlubčic.

Dvoudenní akce probíhala 25. a 26. května, doprovodný program na krnovském Hlavním náměstí během celého druhého dne Kořenů zajišťovali právě Seveřští pánové ukázkami ze středověkého života. Na webu <http://severane.hys.cz> najdete bohatou fotogalerii z této květnové akce.

□ Zdenek Chroboczek, Společenství Severských pánů Krnov

EUROREGIONÁLNÍ POCHOD SE LIBERECKÝM POVEDL. V sobotu 2. června se konal tradiční pochod Dítě a příroda, který organizují především němečtí Přátelé přírody ze Žitavy s podílem svých libereckých kolegů, kteří to mají přes hranici kousek. Pochod podél řeky Nisy ze Žitavy do obce Hartau si mnozí rodiče s dětmi oblíbili a pravidelně se ho zúčastňují. Bývá to opravdu setkání tří národů - Němců, Čechů a Poláků.

Také letos bylo na pětikilometrové příjemné trase připraveno 8 zastavení, na nichž děti soutěžily o razítka, která na farmě dětí v Hartau pak proměnily za ceny, diplomy a čokoládové medaile. Členové libereckého klubu Přátel přírody pomohli uspořádat mnohým rodinám s dětmi hezký den.

Co se děje jinde...

Setkání platformy Zeleného kruhu navštívil i ministr Chalupa

Ekologické nevládní organizace se v Praze 24. května setkaly na Jarním setkání oborové platformy Zeleného kruhu. Dopolední část byla věnována informacím o chystané legislativě v oblasti životního prostředí, aktuálním dění v platformách, které vytvořily environmentální organizace, a představení aktivit Zeleného kruhu pro členy.

Následovala beseda s ministrem životního prostředí T. Chalupou, kde neziskovky představily vlastní pohled na budoucnost ochrany životního prostředí v Česku a diskutovaly s ním o jeho krocích v úřadu. Požadovaly větší důraz na podporu ekonomicky přínosných opatření: zateplování domů, úspory energií, podpora recyklace a zkvalitnění procesu tvorby zákonů a zlepšení dohledu nad jejich naplňováním. Za nás na setkání byli Mirek Prokeš a Hynek Pečinka. Podrobné informace ze setkání najdete na

<http://www.zelenykruh.cz/cz/oborova-platforma/oborova-setkani/>

Mohlo by vás zajímat...

Vody je málo, važme si jí

Více než miliarda lidí na světě nemá přístup ke kvalitnímu zdroji pitné vody. Nejhorší je situace v subsaharské Africe, kde má přístup k nezávadné pitné vodě pouze 56% obyvatel. V absolutních číslech je problém největší v Asii - jen v Číně se jedná o 300 milionů obyvatel. Ve většině měst - vyjma subsaharské Afriky - jsou k dispozici relativně dobré zdroje, zato na venkově je kvalita vody problematická celosvětově. Nekvalitní voda má spolu s nedostatečným hygienickým zázemím zásadní dopady na zdraví lidí v rozvojových zemích. Výrazně se podepisuje na vysoké dětské úmrtnosti: Podle WHO umře ročně 1,5 milionu dětí v důsledku průjemových onemocnění - ta jsou ve většině případů způsobena právě závadnou vodou nebo chybějící sanitací. Důsledky jsou však mnohem širší - například řada dětí musí každodenně nosit vodu ze vzdálených nádrží, a proto se jim nedostane plnohodnotného vzdělání. Jindy tuto práci zastávají ženy, kterým zase nezbyvá čas na jinou - výdělečnou - činnost. Zajištění pitné vody a základní hygieny pro všechny lidi na světě do roku 2015 je jeden z Rozvojových cílů tisíciletí. Podle všeho se však nepovede ho splnit - při současném tempu zlepšování situace by v Africe byl naplněn až v roce 2076. Dostatečný přístup k pitné vodě se definuje jako dostupnost nejméně 20 litrů vody na osobu a den ze zdroje vzdáleného do 1 km od místa bydliště.

□ Zdroj: česká Wikipedie, heslo Pitná voda

Proč pít vodu z vodovodu?

Je zdravá, obsahuje přirozené vyvážené látky. Podléhá přísné kontrole. Ročně každá vodárenská společnost odebere několik tisíc vzorků a provede desetitisíce analýz. Voda z kohoutku vždy splňuje limity dané vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 252/2004 Sb. v platném znění. Ve vodě z kohoutku je sledováno na 100 ukazatelů kvality vody, některé jsou i nad rámec vyhláškou stanovených povinných ukazatelů. U vody z kohoutku je kontrolován celý proces výroby a distribuce pitné vody, včetně kontroly přímo na kohoutku u spotřebitelů. Neobsahuje bakterie a jiné škodlivé látky. Voda z kohoutku v Česku zcela vyhovuje evropským standardům. Víte, co pijete - vodárenské společnosti zveřejňují úplný rozsah parametrů kvality vody z kohoutku, výsledky rozborů najdete na internetových stránkách společností, v zákaznických centrech či v informačních materiálech. □ Zdroj: www.vodnistrazci.cz

Christian Baumgartner: Vyvážený pohled je důležitý

Christian Baumgartner, generální sekretář Mezinárodních přátel přírody (Naturefriends International, NFI) je vzděláním krajinný ekolog. Jako expert na cestovní ruch je členem Skupiny pro udržitelný cestovní ruch (TSG), poradního orgánu Evropské komise.

Cestovní ruch a trvale udržitelný rozvoj mají jedno společné. Jsou to průřezová témata týkající se hned několika oblastí společenských zájmů. Obě zahrnují sociální, stejně jako ekologické

ekonomické a ekologické hledisko. Jak se daří skloubit ekonomické a ekologické aspekty cestovního ruchu a kde přitom zůstává sociální únosnost, která neoddělitelně patří k trvale udržitelnému turismu? Christian na tyto a další otázky odpovídá v krátkém rozhovoru.

Čeho se vlastně týká evropská politika cestovního ruchu?

Okamžikem přijetí Lisabonské smlouvy (tj. od 1. prosince 2007) získala Evropská komise pravomoci i v oblasti cestovního ruchu. Předtím to ale bylo jinak. Státy, ve kterých hraje turismus klíčovou hospodářskou roli, odmítaly, aby Komise do těchto záležitostí jakkoli mluvila. Nyní tedy existuje první plán s tématy týkajícími se cestovního ruchu, která by Komise chtěla v následujících třech, čtyřech letech rozpracovat. Za tuto oblast je odpovědný eurokomisař

pro hospodářství Antonio Tanjani, který se o cestovní ruch sám velmi zajímá. Toto téma se tak dostalo do nejvyšších pater evropské politiky. Nyní se přijímají rámcové požadavky, bude se pracovat na kritériích kvality, indikátorech a směrnicích, které pak silně ovlivní podobu politiky cestovního ruchu. Proto je důležité být teď u toho, když se požadavky kladou na stůl.

Proč je nutné, aby se neziskové organizace, odbory a organizace chránící spotřebitele zapojovaly do diskuse o cestovním ruchu?

Zkrátka proto, že jen tak můžeme získat ucelený pohled. Klíčovým slovem je udržitelnost. Jde o vyvážení, které by se mohlo snadno vytratit, kdyby o turismu hovořili jen zainteresovaní zástupci průmyslu. Protože i když rozumějí myšlenkám o trvale udržitelném rozvoji, stejně prosazují své komerční zájmy - odstraňují překážky obchodu a tak dále. Pokud není nutné vést vyváženou diskusi a zvažovat jednotlivé zájmy, snadno získáte na jakoukoli problematiku jednostranný pohled.

Jak může k tématu přispět hnutí Přátel přírody?

Naše hnutí spojuje už víc než sto let sociální požadavky s těmi ekologickými a ukazuje, že nejde o protiklady. Dlouhodobě se zabýváme cestovním ruchem a volným časem. Vždy jsme podporovali cestování a setkávání mezi různými kulturami jako pozitivní věc. Společně s pochopením, jak ve 21. století funguje turistický průmysl, nám to poskytuje široký přehled o tématu cestovního ruchu. Poukazovat na tyto souvislosti a starat se o již zmíněnou vyváženost, je naše úloha.

□ Karin Chladek, sekretariát Mezinárodních přátel přírody, Vídeň

Summit Země v Riu 2012: Zelená ekonomika - bude kozel zahradníkem?

U příležitosti Světového dne životního prostředí, který připadá na 5. června, který má letos motto „Zelená ekonomika“, žádají Přátelé přírody přijetí jasné politické cestovní mapy, která přesně stanoví povinnosti, jejichž splnění povede k systémové změně hospodářství, a která bude brát v potaz i ekologické a sociální dimenze této změny.

Na konci června se v Riu de Janeiro uskuteční konference OSN o trvale udržitelném rozvoji. Stejně jako letošní Světový den životního prostředí ponese i konference motto „Zelená ekonomika“. Ale co toto hojně používané spojení vlastně znamená? Jednoznačná definice neexistuje, stejně jako jednoznačná odpovědnost. Kdo by měl změnit hospodářství na více „zelené“, trvale udržitelnější, více ohleduplné k životnímu prostředí - na celosvětové úrovni?

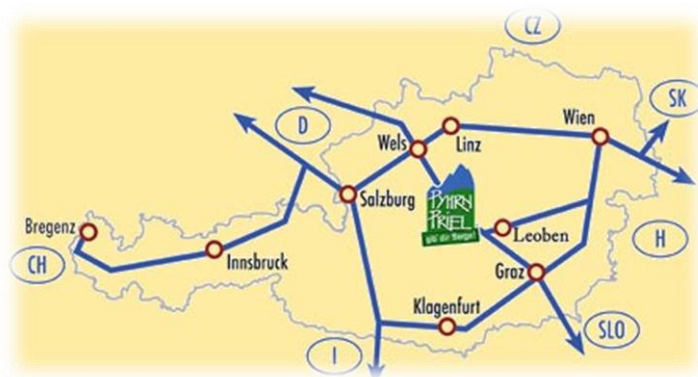
Pro Mezinárodní Přátelé přírody (NFI) znamená spojení „zelená ekonomika“ více otázek než odpovědí. „Zdá se, že Spojené národy mají až příliš vysoká očekávání, že to soukromý sektor je schopen a ochoten zařídit“, říká prezident NFI Manfred Pils. Tvrdit, že soukromý sektor bude cítit větší odpovědnost za trvalou udržitelnost, je jako nechat kozla zahradničit. „Nastavovat pravidla společnosti je prvořadý úkol volených politiků. Tuto odpovědnost nemohou svěřit samotnému hospodářství“, vysvětluje Pils a dodává, že tam, kde jsme dnes, nás dovedlo podřizování všeho jen hrubému národnímu produktu a ekonomickému růstu. Současnost směřuje k nové éře - limity růstu jsou zřetelně viditelné a už nyní víme, že reformy

dotýkající se základů systému budou nutné. Obrat k zelené ekonomice bude prospěšný pro společnost i životní prostředí jen tehdy, pokud přitom budou respektovány jak ekonomické, tak zároveň i ekologické a sociální otázky.

Konference OSN „Rio+20“, která se koná v červnu, nabídne příležitost prodiskutovat a vylepšit čtené již existující plány na dosažení prosperity, bez poškozování životního prostředí. Přátelé přírody vyzývají politické činitele, aby uchopili tuto příležitost a přijali odpovědnost za trvale udržitelný rozvoj naší společnosti.

□ Karin Chladek, sekretariát Mezinárodních přátel přírody, Vídeň.

NABÍDKA: Mezinárodní workshop ke kampani „Water:Ways“

Mezinárodní přátelé přírody (Naturefriends International, NFI) zvou na mezinárodní workshop (praktický seminář) ke kampani „Water:Ways“. Workshop se uskuteční v termínu 12. - 14. října 2012 ve Spital am Pyhrn, Rakousko.

Představitelé hnutí Přátel přírody z členských organizací se na workshopu seznámí s aktivitami a pedagogickými metodami a pomůckami kampaně Water:Ways a jejich

využitím v aktivitách své organizace, případně v mezinárodním měřítku.

První den: Expertní blok - přehled aktivit uskutečněných v rámci rakouského pilotního projektu, výměna zkušeností z aktivit zvyšujících povědomí o vodních biotopech.

Druhý den: Celodenní outdoorový trénink: Pod vedením zkušených environmentálních pedagogů si zájemci vyzkouší vzdělávací sadu „Vodní batoh“. Seznámí se s pedagogickými metodami, vhodnými pro přiblížení problematiky vodních biotopů dětem.

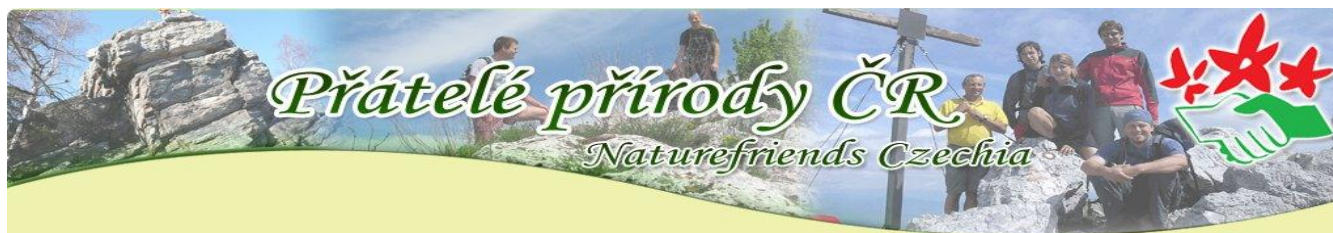
Třetí den: Paralelní workshopy o tom, jak co nejlépe rozšířit kampaň v rámci mezinárodního hnutí Přátel přírody.

Místo konání semináře je dobře dostupné vlakem (přes Vídeň a Salzburg). **SEMINÁŘ JE ZDARMA.** Ubytování v Hotelu Přátel přírody „Freunde der Natur“ Organizátoři hradí účastníkům ubytování, program, stravu a také jízdní náklady do výše 150 EUR. Počet účastníků je omezen, proto neváhejte s přihlášením.

Jak se přihlásit? Za Přátelé přírody ČR přihlášky shromažďuje a bližší informace rád podá: Hynek Pečinka, 602 431 149, hynek@pratele-prirody.cz. Do přihlášky uveďte: Jméno a příjmení účastníka, adresu, telefon, e-mailový kontakt, ročník narození a členskou organizaci Přátel přírody ČR, která účastníka vysílá. Uzávěrka přihlášek nejpozději 31. 8. 2012. U účastníků se předpokládá aspoň základní znalost angličtiny, němčiny nebo francouzštiny.

SLEDUJTE AKTUALITY NA WWW.PRATELE-PRIRODY.CZ. NA TOMTO WEBU JE KE STAŽENÍ TOTO I DALŠÍ ČÍSLA BULLETINU. DĚKUJEME ZA VAŠI PŘÍZEŇ A PŘEJEME HEZKÉ LÉTO!

Přátelé přírody ČR / Naturefriends Czechia

A: Senovážné nám. 24, CZ 116 47 Praha 1 T: +420 602 431 149 E: info@pratele-prirody.cz

W: www.pratele-prirody.cz

Praha - Kladno - Olomouc - Liberec - Jablonec nad Nisou - Krnov - Nové Město na Moravě - Pardubice